بانک‌ها در سال ۹۸ از ۱۷۳ هزار میلیارد منابع قرض‌الحسنه، ۱۸ درصد به مردم و ۴ درصد به کارمندان خودشان وام داده‌اند

حبس ۷۸ درصد منابع قرض‌الحسنه بانک‌ها

صفحه ۸ را بخوانید

فرهیختگان

روزنامه خبری، تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
تهران ۲۰۰۰ تومان
شهرستان‌ها و واحدهای دانشگاهی ۱۵۰۰ تومان

شماره مسلسل ۳۸۹۹
یکشنبه ۲۷ مهر ۱۳۹۹
اول ربیع‌الاول ۱۴۴۲
۱۸ اکتبر ۲۰۲۰
شماره ۳۱۶۱

www.Fdn.ir | Sun | 18 Oct 2020 | vol.12 | No. 3161 | 16 Pages

دختر رئیس جمهور قزاقستان اسپانسر فیلمی نژادپرستانه علیه ایران شده است

ذبح کوروش زیر چکمه قزاق‌ها

۱۲،۱۳

با رسیدن ۱۸ اکتبر ۲۰۲۰ یکی از موانع استراتژیک ایران در برجام رسما تمام شد

پایان تحریم داوطلبانه تسلیحاتی

۲

گفت‌وگو با کوهکن درباره احتمال درگیری بعد از انتخابات آمریکا

هر دو حزب امکان اردوکشی خیابانی را دارند

۷

گزارش «فرهیختگان» از روند برگزاری مصاحبه دکتری دانشگاه آزاد

هر واحد دانشگاهی مسئول برگزاری مصاحبه چند رشته

۴

کارشناسان حقوقی سند امنیت قضایی را تحلیل می کنند

گامی به سمت بازسازی آزادی به‌شرط ضمانت اجرایی

۶

یادداشت - ۱

بایسته‌های تضمین آزادی‌های مشروع

محمد بهادری جهرمی
قائم‌مقام پژوهشگاه قوه‌قضائیه

ایجاد و استقرار نظام حقوقی عادلانه در هر کشوری در گروشناسایی و تضمین حقوق و آزادی‌های مشروع مردم است. مهم‌ترین سندی که در هر نظام حقوقی متکفل بیان این حقوق و آزادی‌هاست، قانون اساسی است. اما صرف بیان حقوق مردم در قانون اساسی برای تضمین این حقوق در عرصه عمل کفایت نمی کند. قانون اساسی به اقتضای ویژگی‌های خاص خود صرفا به بیان کلیات موضوعات می‌پردازد، همچنین اجرای مفاد قانون اساسی و وصول به اهداف بلند مندرج در آن نیازمند بیان جزئیات و تفصیل امور مدنظر قانون اساسی در قالب قوانین و مقررات است که در آنها حقوق مردم به‌تفصیل بیان شده، برای تامین آنها ضمانت اجراهای حقوقی پیش‌بینی شود و تکلیف قوای مختلف در ارتباط با هریک از حقوق و آزادی‌های مشروع مردم مشخص شود. یکی از مهم‌ترین حقوق بنیادین مردم که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شناسایی شـــده است، «تامین حقوق همه‌جانبه افراد از زن و مرد و ایجاد امنیت قضایی عادلانه برای همه و تساوی عموم در برابر قانون» است که در بند ۱۴ اصل سوم این قانون مورد تصریح قرار گرفته و به تصریح همین اصل، حکومت موظف شده همه امکانات خود را بـــرای تامین این امر به کار گیـــرد. امنیت قضایی عادلانه، مولفه‌های متعددی را دربر می گیرد ازجمله به‌رســـمیت شناختن اصل برائت، حق دادخواهی، حق دسترسی به وکیل، عطف به ماسبق نشدن قوانین کیفری، شفافیت قوانین و... درواقع زمانی مردم از امنیت قضایی بهره‌مند خواهند بود و احساس آرامشی را که نتیجه وجود امنیت قضایی است خواهند داشت که طیف گسترده‌ای از حقوق و آزادی‌های مرتبط با امور قضایی در نظام حقوقی تامین شـــده باشد. این حقوق و آزادی‌ها هم باید در قوانین و مقررات به‌صورت روشن پیش‌بینی شوند هم در عرصه اجرا و رویه عملی دستگاه‌های اجرایی، به‌درستی رعایت شوند. بر این اساس هرچند ایجاد امنیت قضایی و تامین مولفه‌های سازنده آن مقوله‌ای فراقوه‌ای و وظیفه همه دستگاه‌ها و نهادهاست اما از آنجا که نظارت بر حسن اجرای قوانین و رسیدگی به تظلمات و دادخواهی مردم و احیای حقوق عامه و گســـترش عدل و آزادی‌های مشروع جزء وظایف اختصاصی قوه‌قضائیه است که در قانون اساسی مورد تصریح قرار گرفته، می‌توان گفت نقش قوه‌قضائیه در تامین امنیت قضایی مردم، نقشـــی بی‌بدیل و بسیار اثرگذار است. بر این اساس درجهت تثبیت و ارتقای شاخص‌های امنیت قضایی و تصحیح رویه‌های اجرایی و قضایی مرتبط با امنیت قضایی، ســـند امنیت قضایی که تدوین آن در قانون برنامه ششـــم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نیز مورد حکم قرار گرفته بود، توسط رئیس قوه‌قضائیه در بیست‌ویکم مهرماه جاری طی ۳۷ ماده تصویب و ابلاغ شد. این سند که واجد ماهیت دستورالعمل قضایی است، از آنجا که مستند به قانون برنامه ششم توسعه و درراستای ایفای وظایف اصلی قوه‌قضائیه مذکور در قانون اساسی است، برای همه بخش‌های قوه‌قضائیه و قوضات دادگستری لازم‌الاجرا است. شاخص‌های متعدد و بسیار ارزشـــمندی در این سند مورد اشاره قرار گرفته‌اند ازجمله شفافیت قوانین، بی‌طرفی قضات در دادرسی، برابری افراد درمقابل قانون، حق دادخواهی، علنی‌بودن محاکم، حفظ حریم خصوصی، آزادی انتخاب وکیل، اصل جبران خسارت، حق مبارزه با فساد، حق اعتراض و تجدیدنظرخواهی و برخی دیگر از شـــاخص‌های حقوقی و قضایی که برخی از آنها درصدد تثبیت و ارتقای حقوق قانونی مردم بوده و برخی نیز در مقررات نظام قضایی جمهوری اسلامی ایران بدیع هستند. عملیاتی‌شدن حقوق مصرح در این سند قانونی از مهم‌ترین اسباب ایجاد امنیت قضایی عادلانه برای عموم شهروندان خواهد بود تا از این طریق هدف سند امنیت قضایی محقق شود، هدفی که به تصریح ماده اول این سند، رسیدن به عدالت قضایی است که اثر آن ایجاد اعتماد شهروندان به قانون و نظام قضایی اســـت تا در چارچوب آن اشخاص از آسودگی خاطر و احساس امنیت در تضمین و احقاق حقوق و آزادی‌های خود برخوردار شوند.

یادداشت - ۲

افق فعالیت‌های ایران پس از ۱۸ اکتبر

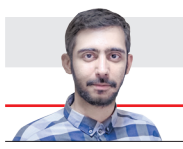

سیدمهدی طالبی
روزنامه‌نگار

تحریم‌های تســـلیحاتی ایران به‌دلیل وضع شـــدن در دوره‌های متفاوت، شامل طیف وسیعی از ممنوعیت‌ها بودند. با آغاز قرن بیست‌ویکم، ایران با پشتوانه تجارت آموخته‌شده از جنگ هشت ساله و سرمایه‌گذاری در ساخت تسلیحات بومی توانسته بود سلاح‌های قابل توجهی را مهندسی معکوس، اصلاح و حتی طراحی کند. این تسلیحات به‌دلیل ارزان‌بودن و فروش بدون پیش‌شـــرط قابل توجه به کشـــورهای جهان، با اقبال روبه‌رو شد. ســـلاح‌هایی مانند انواع تفنگ‌های سبک، تیربارها، سلاح‌های تک‌تیرانـــداز، توپخانـــه، نفربرها و خودروهای نظامی ســـبک، توپخانه‌های ضدهوایی و همچنین راکت‌های گوناگون توسط ایران به ده‌ها کشور صادر می‌شدند. ایران به‌جز صادرات مستقیم سلاح، با استفاده از ظرفیت عظیم تولید مهمات که در زمان جنگ زنجیره آن را تدارک دیده بود می‌توانست مهمات موردنیاز سلاح‌های شرقی و غربی را نیز در اختیار مشـــتریان بین‌المللی قرار دهد و حتی در مـــواردی در تعمیرات و ارتقای آنان به خریداران خدمات ارائه کند. تهران همچنین براساس انواع قراردادهای نظامی دیگر دست به اعزام مستشـــاران نظامی به کشورهای دوست و هم‌پیمان با خود می‌زد. اعزام فرماندهان نظامی بزرگی مانند سردار شهید حسین همدانی به کشور نفت‌خیز و تاحدی ثروتمند آنگولا که به‌دلیل نظام سوسیالیستی خود در دهه ۱۹۹۰ میلادی با کشورهای محور غرب درگیر بود، نمونه‌ای از خدمات مشاوره‌ای نظامی ایران است.

تحریم صادرات ۴۰۰ میلیونی سلاح

اسماعیل محمدنجار، وزیر دفاع وقت ایران در سال ۱۳۸۵ (۲۰۰۶) اعلام کرد تهران به ۵۷ کشور جهان سلاح صادر می‌کند. در همان بازه زمانی یکی از برنامه‌های تلویزیونی ایران که به معرفی اقدامات نیروهای مســـلح می‌پرداخت در یکی از قسمت‌های خود خبر از صادرات ۴۰۰ میلیون دلاری سالانه سلاح‌های ایران داد. این مبلغ به‌احتمال زیاد شامل صادرات سلاح‌های سنگین به کشورهای دیگر می‌شدند و با قراردادهای نظامی دیگر شامل مشاوره، اصلاح سلاح و نیز قراردادهای مربوط به تامین مهمات و نگهداری از تسلیحات متفاوت بودند. ســـال بعد شـــورای امنیت سازمان ملل در چهارم فروردین ۱۳۸۶ (۲۴ مـــارس ۲۰۰۷) برای ممانعت از این درآمد قابل توجه ارزی، در قطعنامه ۱۷۴۷ تحریم‌هایی تسلیحاتی ایران را به تصویب رساند. این تحریم به‌طور عمده بر صادرات سلاح توسط ایران تمرکز کرده بود. به‌موجب این قطعنامه ایران از تجهیز، فروش یا انتقال مستقیم و غیرمستقیم هرگونه سلاح و تسلیحات متعارف ثبت‌شده در سازمان ملل یا کالای مرتبط با آن توسط کشور خود یا اتباع، هواپیماها و کشـــتی‌های ایرانی منع شد و بقیه کشورها نیز حق خرید این اقلام را از ایران نداشـــتند. تحریم‌های سازمان ملل در این دوره با فشـــار همه‌جانبه غرب و حتی همراهی کشورهای شرقی فروشنده سلاح، بخش فروش سلاح‌های ایران را هدف قرار داد و برای محکم‌کاری نخست فروش سلاح و از طرف دیگر خرید از ایران را ممنوع کرده بود. در قطعنامه مهم ۱۹۲۹ نیز که در تاریخ ۹ ژوئن ۲۰۱۰ تصویب شد، از ایران حق خرید و فروش موشک‌های بالستیک و ایجاد منفعت از این فناوری، گرفته شد. ایران با ارتقای فناوری موشکی خود در اواخر دهه ۱۹۸۰ میلادی و پیشرفت‌های مهم در دهه ۱۹۹۰ میلادی، توانسته بود به صادرکننده‌ای مطمئن در حوزه‌های فرعی موشک‌های بالستیک تبدیل شود، به گونه‌ای که ایران در این دهه به کشـــورهایی که از آنها در جنگ موشک‌های بالستیک را وارد کرده بود، سوخت موشک می‌فروخت.

فردای تحریم

با برداشته‌شدن تحریم‌های تسلیحاتی ایران، تهران می‌تواند طیف عظیمی از ســـامانه‌های راکتی مانند فجر۴ و فجر۵، موشک‌های بالستیک تاکتیکی با برد کوتاه و میانبرد مانند موشک‌های سری فاتح و زلزال و همچنین قطعات موشک‌های اسکاد و سوخت چنین سلاح‌هایی را به طیف وسیعی از مشتریان بین‌المللی ارائه دهد. ایران در دو دهه اخیر که تحت فشارهای گسترده بین‌المللی بوده است، موفق شده در حوزه‌های دیگر نظامی نیز به دستاوردهایی برســـد. به‌دلیل عدم تحریم فروش برخی سلاح‌ها توسط شورای امنیت برخی از آنها در طول این سال‌ها به مشتریان بین‌المللی ارائه شده‌اند؛ مواردی مانند انواع موشک‌های ضدتانک توفان و دهلاویه که با تعداد بالا و قیمتی مناسب در اختیار عراق در جریان جنگ با داعـــش قرار گرفتند. عراق همچنین خودروهای امرپ (MRAP) [خلاصه‌ای از عبارت خودروی مقاوم به انفجار] سری توفان را نیز برای تجهیز حشدالشعبی از ایران وارد کرده است. تهران همچنین در دهه ۲۰۰۰ میلادی نفربرهای رخش و سری پهپادهای مهاجر را به کشور نفت‌خیز سودان فروخته بود. ارتش سودان در سال جاری میلادی از این پهپادها در درگیری‌های لیبی استفاده کرده است. با برداشته شدن تحریم‌های تسلیحاتی، تهران حتی در بازاریابی تسلیحات غیرتحریمی به موفقیت بیشتری دست خواهد یافت. سلاح‌های ایران در طول بحران‌های سوریه و عراق علیه تکفیری‌ها خوش درخشیده‌اند و یمنی‌ها براساس فناوری‌های ایران دست به طراحی ســـلاح‌هایی برای حملات راهبردی زده‌اند. همین مساله باعث شـــده آوازه سلاح‌های ایرانی در جهان بپیچد. امیر سرتیپ حاتمی، وزیر دفاع جمهوری اسلامی ایران، ماه گذشته اعلام کرد با پایان محدودیت‌های شورای امنیت بخشی از تسلیحات در سبد صادراتی سازمان‌های صنایع دفاعی ما قرار می‌گیرد اما این به‌معنای صادرات تمامی سلاح‌های تولیدی ایران نیست. ایران به‌دلیل تولید سلاح‌های راهبردی و مهم مانند موشک‌های بالستیک و کروز دوربرد و همچنین سامانه‌های پدافند خاص براساس قاعده معمول آنها را در لیست صادراتی خود قرار نداده و یا به همه کشورها صادر نخواهد کرد. به‌عنوان نمونه گفته می‌شـــود ایران اخیرا با صادرات سامانه پدافند هوایی دوربرد باور ۳۷۳ به سوریه موافقت کرده است. سلاحی که در رده اس-۳۰۰ روسی، پاتریوت روسی، hq-9 چینی و SAMP/T اروپایی [ساخت مشترک، فرانسه، بریتانیا، آلمان و ایتالیا] است.

خطای دید در تخمین خریدهای تسلیحاتی ایران

برخی در تخمین هزینه‌های بازسازی ارتش ایران به‌خاطر خطای دید دچار اشتباه می‌شوند. ایران پس از رفع تحریم‌های تسلیحاتی و حتی در شرایطی که به‌منابع تسلیحاتی برای خرید سلاح‌هایی مانند جنگنده یا بالگرد دسترسی پیدا کند، قرار نیست ساختار و برنامه ارتش خود را تغییر داده و همانند گذشته یک نیروی کلاسیک برای خود جمع‌آوری کند. کاری که نظام پیشین انجام داد و در آستانه انقلاب دارای ۲۲۰ فانتوم، ۷۹ اف-۱۴ و ۱۶۶ جنگنده اف-۵ بود. براساس طرح جنگی قبلی ایران در دهه ۱۹۷۰ درصورت بروز جنگ نیروی هوایی اهداف حیاتی و راهبردی دشمن را مورد حمله قرار داده و در مرحله بعد ستون‌های نظامی شامل تانک و دیگر زره‌پوش‌ها با حمایت هلیکوپترهای تهاجمی کبرا وارد سرزمین دشمن می‌شدند. ایران هم‌اکنون برای پیشبرد چنین طرحی از ابزارهایی دیگر بهره می‌گیرد. نخســـت مراکز حیاتی دشمن را به‌شدت با موشک‌های دقیق بالســـتیک، کروز و پهپادها مورد حمله قرار داده و ســـپس یگان‌های واکنش سریع ایران که متحرک‌سازی شده‌اند با سرعت و قدرت بالا با اتکا به پشتیبانی پهپادها در درگیری‌های تاکتیکی و نیز قدرت موشک‌های ضدزره وارد سرزمین دشمن می‌شوند.

ایـــران این راهبردها را به‌دلیل کمبود منابع مالی و مشـــکل بودن دسترسی به سلاح‌هایی مانند جنگنده و تانک و حتی نامطمئن بودن طرف‌های فروشنده برگزیده است. ایران در سال‌های پس از انقلاب گاهی توانایی خرید تسلیحات را داشته اما به‌دلیل مشکل مالی موفق به خرید نشده است. گفته می‌شود در برهه‌ای فرانسه پس از بازنشسته کردن جنگنده‌های میراژ اف-۱ خود به ایران پیشنهاد فروش ۶۸ فروند از این جنگنده‌ها را داده که به‌دلیل مضیقه مالی تهران چنین خریدی انجام نشده است. ایران به‌جز مشکل مالی و عدم دسترسی به منابع خرید تسلیحاتی با مشکل تعهدات ناقص فروشندگان سلاح نیز دست‌وپنجه نرم می‌کند. نقض عهد آمریکا و کشورهای اروپایی در قراردادهای تسلیحاتی زمان رژیم پهلوی، نقض عهد فرانســـه در تحویل کامل موتور نـــاو و محافظ جماران و عدم تحویل گیربکس‌های این موتور ازجمله اقدامات کشورهای غربی در برابر ایران بوده است. در جبهه شرق نیز ایران تسلیحاتی را خریداری کرده اســـت که به‌دلیل نقض عهد فروشنده مدت‌ها غیرقابل استفاده بوده‌اند. مثال آن جنگنده‌های میگ۲۹ است که مسکو در ادامه برخلاف تعهداتش به‌دلیل فشار غرب پشتیبانی فنی از این جنگنده‌ها را متوقف کرد. مساله‌ای که باعث زمین‌گیر شدن برخی از این جنگنده‌ها برای مدتی طولانی شد. مانع‌تراشی بر سر تحویل سامانه پدافند دوربرد اس-۳۰۰ نیز نمونه دیگری از نقض عهد شرقی‌ها در ارسال سلاح به ایران است.

بنابراین دلایل که پس از تحریم‌های تســـلیحاتی همچنان باقی خواهند بود، ایران به‌ســـمت ابزارهای جنگی کلاسیک نخواهد رفت. در این صورت آنچنان که تحلیل گران برآورد می‌کنند، بازسازی نیروی هوایی ایران ۱۰۰ میلیارد دلار هزینه دربرنخواهد داشت. ایران همانند گذشته که دست به خریدهای گزینش‌شده زده، بار دیگر با چنین سیاستی وارد خرید سلاح خواهد شد. برای مثال ایران به تعدادی جنگنده برای محافظت از فضای هوایی ایران نیاز دارد. اگر در زمان شاه به‌دلیل محدودیت و کم بودن رادارهای زمینی قرار بر خرید رادارهای پرنده آواکس بود و همچنین برای حفاظت از فضای کشور به پروازهای گشتی اف-۱۴ ها نیاز پیدا می‌شد، درحال حاضر اغلب مناطق مهم کشـــور تحت‌پوشش ســـامانه‌های پدافندی بوده و ایران شـــبکه راداری گســـترده‌ای را روی زمین ایجاد کرده است. باوجوداین، نیازی به تعداد بالای گشت‌های هوایی توسط جنگنده‌های ایرانی نیست. به‌دلیل حفاظت پدافندهای موشکی از بسیاری از تاسیسات جنگنده‌های ایرانی به‌جای درگیری بر فراز این تاسیسات باید به درگیری با مهاجمان در مناطق دوردست‌تر بروند که خود این مساله از تعداد جنگنده‌های موردنیاز ایران می‌کاهد. از سوی دیگر سامانه‌های راداری ایران نیز زودتر از گذشته که سیستم راداری پیشرفته‌ای وجود نداشته می‌توانند مهاجمان را شناسایی کرده و جنگنده‌ها را زودتر برای مقابله با آنان هوشیار کنند. در این صـــورت هم نیاز به تعداد بالایی جنگنده کاهش یافته و هم نیاز به پروازهای متعدد آنان که ساعتی چندین هزار دلار هزینه دربردارد، نیست و هم به‌دلیل وجود سامانه راداری داخلی به‌خصوص کیهانی سرعت عملکرد جنگنده‌ها بهتر خواهد بود.

کدام جنگنده؟

اصلی‌ترین گزینه ایران برای رفع نیازهایش در حوزه هوایی جنگنده ســـوخو۳۰ روسیه اســـت. این جنگنده براساس پلتفرم منعطف جنگنده سوخو۲۷ ساخته‌شده است که تاکنون جنگنده‌هایی مانند سوخو۳۰، سوخو۳۳، سوخو۳۴ و سوخو۳۵ از آن مشتق شده‌اند. این جنگنده به‌دلیل پلتفرم منعطف و داشتن هم‌خانواده‌هایی تقریبا مشابه با خود و همچنین فروش گسترده در بازارهای جهانی به تهران امنیت خاطری برای تهیه قطعات آن می‌دهد. مساله‌ای که اغلب خریداران سلاح به‌خصوص جنگنده‌های روسی سری میـــگ از آن رنج می‌برند. تعـــداد بالای این جنگنده‌ها در جهان باعث شده تولید قطعات آنها بی‌وقفه و در تعداد بالا ادامه داشته باشـــد و به‌دلیل تعداد زیاد کاربران آن، این قطعات را می‌توان از کشورهای دیگر نیز تامین کرد. به‌عنوان نمونه جنگنده سوخو۳۰ در هند نیز تولید می‌شود و این کشور تاکنون بیش از ۲۰۰ فروند از این جنگنده‌ها را تولید کرده است. از سوی دیگر، این جنگنده در حوزه عملیاتی بسیار منعطف است و می‌تواند در حوزه جنگ دریایی، ماموریت‌های شکاری-رهگیری علیه جنگنده‌های دشمن و یا عملیات‌های دوربرد تهاجمی مورد اســـتفاده قرار گیرد. این جنگنده همچنین به‌دلیل ابعاد بزرگ می‌تواند با حمل سلاح‌های دوربرد مانند موشک‌های دوربرد کروز یک سکوی پرتاب مطمئن برای شلیک چنین سلاح‌هایی باشد. بنابر گفته‌های غیررسمی از منابع داخلی و بین‌المللی مقامات تهران به‌شدت درحال پیگیری خرید این جنگنده از روسیه بوده‌اند.

موشک مافوق صوت ضدکشتی

حوزه دیگری که تهران به‌دنبال خرید سلاح خواهد رفت، موشک‌های مافوق صوت ضدکشتی هستند. تهران تاکنون موشک‌های کروز ضدکشـــتی فروصوت را تولید کرده و برای جبران این کمبود سعی کرده آنها را در تعداد بالا به خدمت بگیرد و همزمان موشـــک‌های پرسرعت بالستیک ضدکشتی را نیز توسعه بدهد. خرید موشک‌های ضدکشتی مافوق صوت مانند یاخونت با سرعت سه ماخ می‌تواند گزینه دیگر ایران برای قدرتمندسازی دفاع ساحلی و فراساحلی‌اش باشـــد. این موشک‌ها با برد ۳۰۰ کیلومتر درصورت مورد استفاده قرار گرفتن توســـط ناوهای ایـــران می‌توانند در فواصل دورتری از مناطق ساحلی ایران شناورهای تهاجمی دشمن را هدف بگیرند. تهران همچنین قصد دارد در حـــوزه بالگردی نیز هلیکوپترهای تهاجمی و ترابری را از روســـیه تهیه کند. این سلاح‌ها می‌توانند با بالا بردن قدرت آتش ارتـــش ایران، آن را در برابر تهدیدات موجود منطقه‌ای مانند گروه‌های تروریستی تقویت کنند؛ زیرا قدرت آتش هلیکوپترهای تهاجمی و دقت آنها بیشتر از پهپادهاست. با این حال تعـــداد این خریدها بالا نخواهد بود، زیرا به نظر نمی‌رســـد تهران در اســـتراتژی جنگ با قوای دولتی نیاز چندانی به هلیکوپترهای تهاجمی داشته باشد، چراکه به‌دلیل محدودیت‌های مالی نیازهای خود را با سلاح‌های دیگری تامین کرده است.